

SIELUJENVOITTAJA 3

C.H.Spurgeon, Sielujenvoittaja (Ristin Voitto r.y., 1957).
Väliotsikointi pääasiallisesti VH:n

SIELUJEN VOITTAMISEN MERKITYS

"Joka voittaa sieluja, on viisas." Sananl.11:30, eng.käänn.

1. PALJON VIISAUTTA

Voi, on paljon niitä, jotka saarnaavat ja jotka saavuttavat suurta tunnustusta ja huomattavan aseman, mutta he eivät voita yhtään sielua! Lopulta heidän käy huonosti, koska he ovat todennäköisesti lähteneet matkaan heidän Mestarinsa heitä lähettämättä. Salomo ei sano, että se, joka puhuu sielujen voittamisesta, on viisas, sillä sääntöjen määrääminen toisille on hyvin helppoa, mutta niiden omakohtainen seuraaminen on paljon vaikeampaa (155).

Sielujen voittajien suuri viisaus tulee tekstin mukaan näkyviin yksinomaan heidän menestyksessään, mitä tulee todelliseen sielujen voittamiseen (156).

Joka voittaa sieluja, on tavallisesti sellainen, josta olisi voinut tulla mitä tahansa, jos Jumala olisi kutsunut hänet siihen...On totisesti totta, että sielujen voittajat eivät ole tylsämielisiä tai tyhmyreitä, vaan ihmisiä, jotka Jumala on tehnyt viisaiksi omiin tarkoituksiinsa (156-157).

Enkelit kadehtivat meitä, poloisia ihmislapsia, kun me voimme ottaa elämämme päämääräksi voittaa sieluja Jeesukselle Kristukselle (157).

IHMISEN TÄYTYY OLLA VIISAS VOIDAKSEEN SUORITTA A TUOLLAISEN TEON; YHDEN AINOAN SIELUN VOITTAMISEEN TARVITAAN ÄÄRETÖNTÄ VIISAUTTA (157).

Jumalan armon täytyy tehdä ihminen viisaaksi, että hän voisi valloittaa Ihmissielun kaupungin ja avata sen portit selkosen selälleen, niin että prinssi Immanuel voi tulla sinne sisään. Sitä merkitsee sielun voittaminen (162).

2. PELASTUMISEN IHME

Syntisen pelastumisessa ilmenee yhtä paljon Jumalasta kuin maailmankaikkeuden syntymisessä tyhjästä (157-158).

Sen jälkeen olen sen armon johdosta, joka on osakseni tullut, nähnyt ja kuullut puhuttavan en ainoastaan sadoista, vaan tuhansista syntisistä, jotka ovat kääntyneet harhatekijänsä minussa olevan Jumalan todistuksen kautta. Muistaessani tämän, kumarrun syvälle tomuun (158).

Kun ollaan matkalla taivaallisen valtaistuimen luo, ei ole vähäinen ilo kuulla toisten siivenlyönnit, jotka ovat matkalla samaan kirkkauteen, ja saada kuulla heidän sanovan: - Sinun seurassasi me saamme käydä helmiportin läpi. Sinähän johdit meidät Vapahtajan luo. Mikä ilo, kun pilvissä kuulee niiden tervetuloitotuksen, jotka kutsuvat meitä hengellisiksi isikseen! Se on parempi isyys kuin mainen, isiä armon kautta, isiä iankaikkiseksi elämäksi. On olevat sanomaton ilon aihe saada iankaikkisissa asunnoissa kohdata ne, jotka ovat uudestisyntyneet meidän myötävaikutuksellamme ja synnytyskipumme kautta, kunnes Kristus, kirkkauden toivo, sai muodon

heissä. Sillä tavoin saamme monta taivasta - yhden taivaan jokaista varten, jonka olemme voittaneet Kristukselle, Jeesuksen lupauksen mukaan: "Ne, jotka monta vanhurskauteen saattavat, loistavat niinkuin tähdet, aina ja iankaikkisesti" (158-159).

3. PAPIT VALEHTELIJOITA JA PETKUTTAJIA

Maljallinen vettä, muutama tippa päähän, muutamia kaavoja ja sitten, hokkus pokkus, on lapsi Jumalan lapsi, Kristuksen seurakunnan jäsen ja taivaan valtakunnan perillinen! Tämä vedestä uudesti syntyminen sotii minun uskoani vastaan. Se on temppu, jota minä en ymmärrä. Vain vihityt voivat suorittaa tämän taikatempun, joka suuresti ylittää kaiken sen, mitä yksikään noita on tehnyt. On toinen tapa voittaa sieluja panemalla kätensä ihmisten päälle. Jos miehellä on vain oikeat vaatteet päällensä, niin koneisto toimii, ja armo välitetään siunattujen sormien kautta! Minun on myönnettävä, etten ymmärrä okkultismia eli salatiedettä, mutta sitä minun ei tarvitse ihmetellä, sillä vain erityisesti valitut henkilöt, joiden apostolinen seuraanto juontaa alkunsa suoraan Juudas Iskariotista, koettavat pelastaa ihmisiä moisilla silmänkääntötempuilla ja petoksilla. Kun ihmiset väittävät, että piispallinen konfirmaatio on armon välittäjä, niin he tekevät siitakin epärehellisen taikatempun. Koko juttu on inhottava. On jo inhottavaa ajatella, että meidän vuosisadallamme on henkilöitä, jotka saarnaavat pelastusta sakramenttien kautta ja pelastusta heidän itsensä kautta, Hyvät herrat, on totisesti liian myöhäistä tulla tänä aikana meidän luoksemme puhumaan tuollaista typerää puhetta...

Tämä saattoi käydä laatuun niiden kohdalla, jotka eivät osanneet lukea aikana, jolloin on puutetta kirjoista, mutta aina siitä päivästä lähtien, jolloin suuri Luther Jumalan avulla voimakkaasti julisti vapauttavaa totuutta: "Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja", on ollut liian paljon valoa noita paavillisia pöllöjä vastaan... Uudenajan traktarianismi (Englannin korkeakirkollinen suunta) ei ole muuta kuin epäaitoa katolilaisuutta. Se on kaksinaispeliä, jonka tarkoituksena on pettää rehellisiä ihmisiä. Sikäli kun haluamme voittaa sieluja, sen täytyy tapahtua toisin keinoin kuin jesuiitat ja munkit voivat meille opettaa. Älkää uskoko papistoon. Papit ovat ammattinsa vuoksi valehtelijoita ja petkuttajia. Me emme voi emmekä myöskään halua voittaa sieluja heidän teatterimaisella tavallaan, sillä me tiedämme, että jos käytetään tuollaisia temppuja ja metkuja, niin saatana nauraa papille ja perii lopulta voiton (159-161).

4. SOTILAANA

Mutta sielujen voittaminen on paljon vaikeampaa kuin kaupungin voittaminen. Panepa merkille vakava sielujen voittaja työssään. Miten tarkkaavasti hän etsiikään Herransa johdatusta tietääkseen, milloin on käsillä oikea hetki vetää valkoinen lippu kehoituksena ihmissydämelle antautumaan kuolevan Vapahtajan ihanaan rakkauteen, ja milloin on aika kohottaa uhkauksen musta lippu osoitukseksi siitä, että ellei armoa oteta vastaan, tuomio on varmasti seuraava, ja milloin hänen lopulta on vastahakoisesti kehitettävä auki punainen lippu vertauskuvana Jumalan tuomioista uppiniskaisten ja katumattomien syntisten yli (161).

Tosi sielujen voittaja joutuu usein lähitaisteluun ihmisessä asuvan perkeleen kanssa (162).

5. RAKKAUS VOITTA

Rakkauden ase on toisinaan katse, toisinaan ystävällinen ja kaunis sana, joka lausutaan kuiskaten ja tarkkaavasti otetaan huomioon, ja toisinaan

ehkä kyynel...Rakkaus on sielujen voittamiseen tosi tie...Me voitamme ihmisiä Jeesukselle rakkauden kautta, ottamalla vilpittömästi osaa heidän suruihinsa, tuntemalla levottomuutta heidän hukkumisensa puolesta, rukoilemalla koko sydämestämme Jumalaa heidän puolestaan, etteivät he kuolisi pelastumattomina, ja vetoamalla heihin, että he oman parhaansa vuoksi etsisivät laupeutta ja armoa...Jos haluat oppia oikean menettelytavan, sinun on rukoiltava Jumalalta rakastavaa sydäntä ja sielua, joka on täynnä myötätuntoa...Uskon, että salaisuus menestykselliseen sielujen voittamiseen on suuressa määrin etsittävässä osaaottavasta sydäimestä, sydäimestä, joka voi tuntea sääliä heikkoja ja puutteellisia ihmisiä kohtaan...Se edellyttää sielua, joka on täynnä inhimillisyyttä ja ystävällisyyttä (162-163).

Joillakin saarnaajilla on silkkisiimat ja hienot vavat, he ovat kaunopuheisia ja hyvin mallikelpoisia, mutta he eivät voita milloinkaan sieluja. En tiedä, miten on, mutta tulee toinen saarnaaja, joka puhuu yksinkertaista kieltä, mutta jolla on lämmin sydän ja heti ihmisiä kääntyy Jumalan puoleen...Jumala antaa niille, joita Hän käyttää sielujen voittajina, luonnollisen rakkauden työtä kohtaan ja hengellisen kelpoisuuden siihen (164).

6. PELASTUMINEN HETKESSÄ

Luulisin, että saarnaaja itse voittaa sieluja parhaiten uskoessaan tähän työhön, USKOESSAAN SILMÄNRÄPÄYKSESSÄ TAPAHTUVIIN KÄÄNTYMYKSIIN...Se onnistuu parhaiten, joka odottaa kääntymyksiä joka kerta saarnatessaan (164).

7. PELASTAVA TOTUUS

Se onnistuu parhaiten, JOKA TARKIMMIN PITÄYTYY PELASTAVAAN TOTUUTEEN. Vaikka kaikkikin totuus on rakentavaa, niin kaikki totuus ei ole pelastavaa. Joka pitääytyy yksinkertaiseen kertomukseen rististä, joka yhä uudestaan sanoo ihmiselle, että se, joka uskoo Kristukseen, ei ole tuomittu, että pelastukseen ei tarvita mitään muuta kuin yksinkertainen usko ristiinnaulittuun Lunastajaan, joka suuressa määrin perustaa saarnatoimensa ihmeelliseen kertomukseen rististä, Karitsan kärsimisestä ja kuolemasta, Jumalan laupeudesta ja halusta vastaanottaa kotiinpalavia kadonneita poikia ja tyttöjä, joka päivästä päivään osoittaa Jumalan Karitsaan, joka pois ottaa maailman synnin, hänellä on kaikki edellytykset tulla hyväksi sielujen voittajaksi (165).

Me emme saa puolustella itseämme, vaan meidän on pakotettava itsemme täyttämään tämä työläs tehtävä, kunnes se käy meille helpoksi...Nouse siis ja käy työhön äläkä salli kenenkään ympäristöstäsi kuolla ilman varoitusta, ilman kyyneleitä, ilman huolenpitoa! (167).

8. EVANKELIUMIN KUVITUS

Evankeliumi muistuttaa kuvitettua lehteä. Saarnaajan sanat ovat teksti, kun taas jäsenten elämä muodostaa kuvituksen. Kun ihmiset ottavat tuollaisen lehden, niin ei ole aivan varmaa, että he lukevat tekstiä, mutta he näkevät aina kuvat. Näin on usein laita seurakunnissa. Ulkopuolella olevat eivät aina tule kuuntelemaan saarnaajaa, mutta he panevat aina merkille jäsenten elämän ja arvostelevat sitä. Jos tahdotte tulla sielujen voittajiksi, rakkaat veljet ja sisaret, niin pitääkää aina vaari siitä, että elätte evankeliumissa (168).

Rakas ystävä, ennen kuin lopetan, on eräs toinen kysymys, jonka tahtoisin esittää: ONKO SINUN OMA SIELUSI VOITETTU KRISTUKSELLE? Muuten et voi voittaa toisten sieluja. Oletko itse pelastunut? (169).

SIELUJEN VOITTAMINEN - SUURI TEHTÄVÄMME

1. PAAVALI ESIKUVANA

Mainitsen Paavalin, koska hän oli sitä, mikä jokaisesta meistä pitäisi tulla. Vaikka emme voikaan täyttää hänen tehtäväänsä, sillä me emme ole apostoleita, ja vaikka emme omistakaan hänen lahjojaan tai hänen innoitustaan, niin meidän täytyy kuitenkin olla saman hengen valtaamia, joka sai hänet liikkeelle, ja sallikaa minun vielä lisätä, että meidän tulee olla samassa määrin sen valtaamia (171-172).

Paavali ei uskonut, että hän oli jo saavuttanut päämäärän tai että hän jo oli täydellinen. Pitäisikö meidän sitten katsella häntä sellaisena, pitää häntä vertaansa vailla olevana ja tyytyä siihen, että meistä ei voi tulla sellaista kuin hän oli. Ei, totisesti ei, vaan olkoon sen sijaan meidän alituisena rukouksenamme, meidän, jotka uskomme Kristukseen, että meistä tulisi hänen seuraajiaan samoin kuin hän oli Kristuksen seuraaja! (172).

2. PAAVALIN ELÄMÄN JA TOIMINNAN PÄÄMÄÄRÄ

Hän sanoo itse, että se oli "pelastaa muutamia" (173).

1). Meidän aikanamme näyttää monilla olevan se käsitys, että kristillisen toiminnan tarkoituksena on KASVATTA A ihmisiä...Jeesus Kristus ei tullut maailmaan tällaisia tarkoituksia varten, vaan hän tuli etsimään ja pelastamaan niitä, jotka olivat kadonneet. Ja saman tehtävän Hän on antanut seurakunnalleen (173).

2). Paavali ei sano edes, että hän yritti PARANTAA IHMISTEN MORAALIA eli siveellistä kuntoa. Mikään ei paremmin edistä moraalia kuin evankeliumi. Kun ihminen pelastuu, hänestä tulee moraalisesti hyvä. Niin, enemmänkin, hänestä tulee pyhä. Mutta jos ensi kädessä tähtää moraaliin, niin päämäärä jää saavuttamatta (174).

3). Emme saa tyytyä siihen, että opetamme ihmisille heidän velvollisuuksiaan lähimmäistä ja Jumalaa kohtaan. Se oli ehkä kylliksi Moosekselle, mutta niin se ei ole Kristukselle (174).

4). Evankeliumin voimalla, minkä Pyhä Henki välittää, teemme heidät siksi, mitä heidän tulee olla. Emme esitä sokeille, mitä heidän tulisi nähdä, vaan avaamme heidän silmänsä Jeesuksen nimessä. Emme puhu vangille, miten vapaa hänen pitäisi olla, vaan avaamme oven ja poistamme kahleet. Emme tyydy puhumaan ihmisille, millaisia heidän tulisi olla, vaan osoitamme heille, miten he voivat tulla sellaisiksi ja miten Jeesus Kristus vapaasti lahjoittaa kaiken, mitä tarvitaan iankaikkisen elämän saamiseen niille, jotka tulevat Hänen tykönsä ja uskovat Häneen (174-175).

5. Mitä Paavali tarkoitti sanoessaan toivovansa PELASTAA muutamia? Mitä pelastuminen merkitsee. Paavali ei tarkoittanut sillä vähempää kuin ETTÄ MUUTAMAT SYNTYISIVÄT UUDESTI, sillä yksikään ei ole pelastunut, ennen kuin hän on uusi luomus Kristuksessa Jeesuksessa...Paavali tarkoitti siis, että ihmisistä täytyy tulla uusia luomuksia Kristuksessa Jeesuksessa ja että me emme saa levätä, ennen kuin olemme nähneet sellaisen muutoksen tapahtuvan heissä. Meidän rukouksemme, meidän opetuksemme, niin koko elämämme päämäärän täytyy olla, että muutamat syntyvät uudesti (175-176).

6). Toivoessaan, että voisi pelastaa muutamia, apostoli tarkoitti myös, että ne, jotka olivat uudestisyntyneet ja olivat saaneet anteeksi, TULISIVAT PUHTAIKSI JA PYHIKSI, sillä ihminen ei ole pelastettu niin kauan kuin hän elää synnissä. Mitä ihminen sanookaan, hän ei voi pelastua synnistä, niin kauan kuin hän on sen orja. Kuinka voidaan katsoa juopon pelastuneen juoppoudesta, niin kauan kuin hän vielä jatkaa hurjaa menoansa? Miten voit väittää kiroilijan pelastuneen kiroilemisesta, niin kauan kuin hän vielä jatkaa herjaustaan? (176-177).

7). juoppoudesta! Se on suurin paha! Jos voisimme päästä väkijuomista, niin voisimme voittaa itsensä perkeleen. Siitä juoppoudesta, jonka helvetilliset kapakat ja olutmyymälät synnyttävät, on tullut hirvittävä ruttopaise tähän kaupunkiin. Tämä ei ole liioiteltu lausunto. Nämä kapakat ja anniskelupaikat ovat joissakin tapauksissa helvettiä pahemmat, ja aikamme paheet ovat kolmelta neljännekseltä kaiken köyhyyden syynä (179).

3. PAAVALIN MENETTELYTAVAT

1). HÄN SAARNASI YKSINKERTAISESTI JA SELVÄSTI EVANKELIUMIA KRISTUKSESTA.

Olkaa varmat siitä, ettei ole oikea tapa pelastaa ihmisiä, kun salataan heiltä jokin puoli evankeliumista. Antakaa syntisen saada tietää kaikki Jumalan neuvo (183).

Olen tehnyt sen yleisen havainnon, että kaikkialla, missä uusi "ajattelu" on tunkenut ulos vanhan evankeliumin, on kirkoissa enemmän hämähäkkejä kuin ihmisiä, mutta missä esiintyy yksinkertaista saarnaa Jeesuksesta Kristuksesta, siellä ovat kokoushuoneet täynnä ihmisiä. Mikään muu kuin saarna ristiinnaulitusta Kristuksesta ei voi ajan pitkään täyttää kirkkoa tai rukoushuonetta ihmisillä (193).

2). PAAVALI RUKOILI PALJON

Kukaan ei osaa käyttää evankeliumin vasaraa oikealla tavalla, ellei hän ole paljon polvillaan, mutta tuo vasara murskaa pian kivikovat sydämet, kun mies on oppinut rukoilemaan. Taistele Jumalan kanssa ja voita, ja sinä voit taistella ihmisten kanssa ja voitaa. Tulkaamme suoraan yksityisestä rukouskammioista saarnalavalle Jumalan Hengen tuore öljy yllämme (184).

3). PAAVALI KÄVI AINA TOIMINTAANSA TUNTIEN LÄMMINTÄ MYÖTÄTUNTOA NIITÄ KOHTAAN, JOIDEN KANSSA HÄN OLII TEKEMISISSÄ, MYÖTÄTUNTOA, JOKA TEKI HÄNELLE MAHDOLLISEKSI YMMÄRTÄÄ JOKAINEN ERITYINEN TAPAUS.

Jos olet tekemisissä huonojen ihmisten kanssa, niin sinun täytyy tulla alas heidän luokseen. Sinun ei pidä osallistua heidän synteihinsä, mutta sinun tulee puhua sellaista kieltä ja sillä tavalla, että pääset heihin käsiksi (186-187).

4). PUKEUTUMISESTA

Hudson Taylor, tuo rakas Jumalan mies, joka teki paljon työtä Kiinan sisämaassa, huomasi olevan avuksi, että hän kävi pukeutuneena kiinalaisen tavoin ja kantoi pitkää palmikkoa. Hän hakeutui aina kansan keskuuteen ja koetti niin paljon kuin mahdollista elää kuin yksi heistä (185).

Jos Jeesus Kristus olisi täällä tänään, niin olen varma siitä, ettei Hän ottaisi päälleen yhtään noista koreista vaatteista, joihin ritualistit niin mielellään pukeutuvat. En voi kuvitella Jeesusta Kristusta sillä tavoin pukeutuneena...Luulen, että Hän tahtoo nähdä sananjulistajan pukeutuvan kuten kansa yleensä, niin että he myös vaatteisiin nähden tuntevat

OPETUSTA SIELUJEN VOITTAMISESTA

"JA HÄN SANOI HEILLE: ´SEURATKAA MINUA, NIIN MINÄ TEEN TEISTÄ IHMISTEN KALASTAJIA´." Matt.4:19.

Kukapa olisikaan voinut kuvitella kaikkea sitä kaunista, mikä oli tuleva esiin pimeydestä ja sekasorrosta yhden ainoan käskyn kuuluessa: "Tulkoon valkeus"? Ja kuka voikaan kuvitella, miten paljon ihanaa ja rakastettavaa voi kehittyä ihmisen ennen pimeästä elämästä, kun Jumalan armo on sanonut: "Tulkoon valkeus"? (188-189).

JEESUKSEN SEURAAMINEN

1. KRISTUKSELLE EROTTAUTUNEITA

Mutta me olemme saaneet selvän kutsun tulla pois jumalattomien keskuudesta, elää erotettua elämää ja olla puuttumatta siihen, mikä on saastaista. Emme voi olla ihmisten kalastajia, jos jäämme ihmisten luo ja elämme samassa elementissä heidän kanssaan...maailmalliset kristillisyyden tunnustajat eivät voi kääntää maailmaa. Jos sinä olet maailmasta, niin maailma epäilemättä rakastaa omaansa, mutta sinä et voi pelastaa maailmaa. Jos sinä olet pimeyttä ja kuulut pimeyden valtakuntaan, niin sinä et voi poistaa pimeyttä. Jos sinut on kirjoitettu sotamieheksi pahan armeijoihin, niin sinä et voi taistella niitä vastaan. Uskon, että yksi syy siihen, että Jumalan seurakunnalla nykyisin on niin vähän vaikutusta maailmaan on se, että maailmalla on niin suuri vaikutus seurakuntaan (191).

Maailmalliset hovit ovat soveliasta ravintoa nimikristityille ja tekopyhille. Jos te olisitte Jumalan lapsia, niin te inhoaisitte pelkkää maailman viheliäisten huvien ajatustakin (192).

Veljet, seurakunnan tehtävä maailmassa on olla suolana mädännäisyydessä, mutta jos suola käy mauttomaksi, mihin sitä voidaan sitten käyttää. Jos suola voisi mädätä, niin se vain lisäisi yleistä mädännäisyyttä. Pahin päivä, minkä maailma milloinkaan on nähnyt, oli se, jolloin Jumalan pojat yhtyivät ihmisten tyttäriin. Sen jälkeen tuli vedenpaisumus. Ainoa, mikä voinestää koston vedenpaisumusta tulemasta maailman ylle, on, että uskovaiset erottuvat jumalattomista (192).

Jumalan lapset, teidän täytyy käydä Herranne kanssa leirin ulkopuolelle! Jeesus kutsuu teitä tänään: "Seuratkaa minua!" Oliko Jeesus kiinnostunut teatterista? Kävikö Hän kilpajuoksuisissa? Luuletteko, että Jeesus nähtiin joissakin Herodeksen hovin huvitilaisuuksissa? Varmasti ei. Hän oli "pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu". Eräältä kannalta katsottuna kukaan ei seurustellut syntisten kanssa niin paljon kuin Hän liikkueensa heidän keskellään lääkärinä ja parantaessaan heidän sairaitaan. Mutta toiselta puolen katsottuna oli maailmanihmisten ja Vapahtajan välille vahvistettu juopa (192).

2. VIIPYKÄÄ JEESUKSEN LUONA

Niiden opetuslasten, jotka Jeesus kutsui, oli tultava Hänen luokseen elämään yhdessä Hänen kanssaan. He olivat päivittäin yhdessä Jeesuksen kanssa (193).

Elä Jeesuksen yhteydessä, seuraa Häntä, ja Hän tahtoo tehdä sinusta ihmisten kalastajan. Katso, miten Hän suoritti työn, ja opi, miten sinun on itsesi se tehtävä! Jokaisen kristityn täytyy tuntea velvollisuudekseen käydä opissa Jeesuksen luona oppiakseen pelastamaan ihmisiä (194).

3. TOTTELE JEESUSTA

Puuttuva kuuliaisuus saa aikaan puuttuvan siunauksen. Jokaisen meistä, joka haluaa nähdä lapsensa pelastuneina tai pyhäkoululuokkansa siunattuna tai kuulijansa kääntyvän, täytyy pitää vaari siitä, että Herran aseenkantaja itse on puhdas (195).

Meidän on palattava apostolien opetukseen ja apostolien käytäntöön ja pantava syrjään kaikki ihmiskäskyt ja oman sydämemme kuvittelut ja oikut (195).

Uskon, että tekstissäni on vakava opetus niille, jotka saarnaavat omia ajatuksiaan Jeesuksen ajatusten asemesta (195).

Mutta pankaa merkille, että samassa määrin kuin uudenaikaista jumaluusoppia saarnataan, kasvaa myös pahuus (196).

4. JEESUKSEN KALTAINEN PYHYYDESSÄ

Ei riitä, että me saarnaamme Raamatun mukaisesti, vaan meidän tulee myös elää Raamatun mukaisesti (197).

Se saattaa merkitä, että meidän täytyy olla alttiina uhraamaan hyvä nimeimme ja maineemme, ja että me ehkä tulemme kuuluisiksi hulluina ja idiootteina ja muina sen tapaisina. Sillä ihmiset ovat sillä tavoin taipuvaisia arvostelemaan niitä, jotka pysyttäytyvät lähellä Mestariansa. Meidän täytyy iloiten luopua kaikesta henkilökohtaisesta kunnianhimoista, että voisimme kokonaan kuulua Kristukselle ja kirkastaa Hänen nimeänsä. Meidän tulee elää Hänen elämänsä ja olla tarpeen vaatiessa valmiit kuolemaan Hänen kuolemansa (197).

5. KOKEMUS AVUKSI

Olen varma siitä, että se, joka todella on pyhittäytynyt Jumalalle tullakseen siunaukseksi toisille, on saava suuren avun pyrkimyksessään kaiken sen kautta, mitä hän joutuu kokemaan varsinkin kärsimyksiä ja murheita. Tunnen usein kiitollisuutta Jumalaa kohtaan siitä, että olen toisinaan ollut hirvittävän masentunut hengessäni. Tunnen epätoivon rajaseudut ja sen pimeyden kuilun hirvittävän partaan, johon olin syöksymäisilläni. Satoja kertoja olen kyennyt ojentamaan auttavan käden veljille ja sisarille, jotka ovat olleet samassa tilassa. Siihen en olisi milloinkaan pystynyt, ellen olisi tuntenut heidän syvää epätoivoansa. Uskon siis, että kaikkein synkimmät ja hirvittävimmät kokemukset, joihin Jumalan lapset voivat joutua, auttavat heitä tulemaan ihmisten kalastajiksi, jos he tahtovat seurata Jeesusta. Pysyttele Herran läheisyydessä, niin Hän tekee jokaisen ottamasi askeleen siunaukseksi.

Jos Jumala näkee hyväksi tehdä sinusta rikkaan, niin Hän antaa sinulle myös taitoa puhua tietämättömille ja jumalattomille rikkaille, jotka niin usein ovat syypäitä pahimpiin synteihin. Ja jos hän näkisi hyväksi antaa sinun olla köyhänä, niin voit mennä puhumaan noille jumalattomille ja tietämättömille köyhille, jotka myös usein tekevät syntiä ja jotka niin kipeästi tarvitsevat evankeliumia (198-199).

Sinä tulet usein hämmästyväsi havaitessasi, että Jumala on jo käynyt siinä talossa, johon sinä aiot mennä. Ennen kuin sinä tulit sinne, Hän oli jo aloittanut työnsä. Kun sinä puhut jonkun ihmisen kanssa, niin Jumala on jo

armossaan alkanut työnsä hänessä ja valmistanut hänet juuri sitä sanaa varten, mikä sinun olisi sanottava, mutta jota ei kukaan muu kuin sinä voisi sanoa. Seuraa Jeesusta, ja saat havaita, että Hän tahtoo jokaisen elämäkokemuksesi kautta tehdä sinusta ihmisten kalastajan (199).

6. KEHOTUS SYDÄMESSÄ

Kun sydän on oikea Jumalan edessä ja me elämme Hänen yhteydessään, niin olemme herkkäkuuloisia ja herkkätuntoisia, niin että Herran ei ole tarvis huutaa. Me kuulemme Hänen heikoimman kuiskauksensa. Niin, Hänen ei tarvitse edes kuiskata. Hän johtaa meitä silmiensä valolla...Niin pian kuin saat nähdä yksinäisen ihmisen, pitäisi sinussa syttyä ajatus: - Mene ja puhu tuon ihmisen kanssa. Jokainen tilaisuus olla hyödyksi ja siunaukseksi on kutsu sinulle (199).

7. PYHÄN HENGEN AVULLA

Miten valtavan kalansaaliin hän (Pietari) saikaan, kun ensi kerran heitti verkon Pyhän Hengen voimassa! (200).

Sinulla ei ole siihen vähääkään taitoa, mutta Hän on tekevä sinut taitavaksi...Hän tahtoo opettaa sinua...Jos seuraat muita jälkiä tai käyt jonkun toisen johtaja perässä niin työsi on oleva turhaa (200).

8. TAITAVA

sinun ja minun tulee tarkata evankeliumin verkkoa, niin etteivät melkein pyydystetyt syntiset pääse pakoon. Meidän kalamme ovat hyvin ovelia, ja he käyttävät usein oveluuttaan koettaakseen paeta pelastusta.

9. PELOTON

Hän tuntee velvollisuudekseen sekä sanoa että tehdä sellaista, mikä ei ole kansan suosimaa. Vieläpä jotkut kristitytkin pitävät hänen lausumiaan liian jyrkkinä. Hänen täytyy sanoa ja tehdä sellaista, mikä on sielujen parhaaksi. Ei ole hänen asiansa murehtia siitä, mitä muut ajattelevat hänestä tai hänen julistuksestaan, vaan hänen täytyy kaikkivaltiaan Jumalan nimessä tuntea: - Vaikka meri pauhaa ja tyrskyää, tahdon sittenkin heittää verkon Mestarin käskystä (203).

10. MENESTYSTÄ TULEE

Se, joka on uskollinen, on enemmän tai vähemmän menestyksellinen Jumalan tiellä ja Jumalan näkökannalta katsottuna (203).

No niin, jos joku mies maailmassa sanoisi sinulle: - Olen kalastaja, mutta en ole milloinkaan saanut yhtään kalaa, niin sinä ihmettelisit, miten hän voi nimittää itseään kalastajaksi...Mene Jumalan tuli kädessäsi ja heitä se sänkipeltoon, niin sänki alkaa palaa. Ole varma siitä. Mene kylvämään hyvää siementä. Ei kaikki siemen putoa hyvään maaperään, mutta osa putoaa. Ole varma siitä. Loista vain, ja toisten ihmisten silmät tulevat siitä valaistuiksi. Sinulla pitää, sinulla täytyy olla menestystä (203).

ROHKAISUA SIELUJEN VOITTAJILLE

"Veljeni, joku teistä eksyy totuudesta ja hänet joku palauttaa, niin tietäkää, että joka palauttaa syntisen hänen eksymyksensä tieltä, se

pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden. " Jaak.5:19,20 (205).

1. SUHTAUTUMINEN LANGENNEESEEN VELJEEN

Jotkut kristityt tunnustajat näyttävät mieluummin haluavan leikata pois jäsenen kuin parantaa sen. Vanhurskaus hallitsee laupeuden asemasta. Pois tuollainen! arvellaan. Hän on liian likainen puhdistettavaksi ja liian sairas parannettavaksi. Mutta tämä ei ole Kristuksen mieli eikä apostolisen seurakunnan esimerkin noudattamista.

Jos jotkut Jaakobin aikana eksyivät totuudesta ja pyhydestä, niin oli veljiä, jotka koettivat palauttaa heidät. Heidän ilonsa oli siinä, että saivat pelastaa sieluja kuolemasta ja peittää syntien paljouden. On jotain hyvin kuvaavaa ilmauksessa: "Veljeni, jos joku TEISTÄ eksyy totuudesta." Se on sukua parille muulle sanalle: "Ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen" ja: "Joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea." Hän, joka eksyi oli yksi teistä. Hän liikkui teidän keskuudessanne ja istui teidän kanssanne yhdessä leivänmurrossa, mutta saatanan viekkauksen kautta hän joutui kiusaukseen ja tuli petetyksi. Älkää tuomitko häntä liian kovasti älkääkään missään tapauksessa jättäkö häntä ilman muuta surkeasti menehtymään. Jos hän on joskus ollut pelastunut, niin hän on yhä sinun veljesi, ja sinun tehtäväsi on viedä tuhlaajapoika takaisin kotiin ja siten ilahduttaa Isäsi sydäntä. Hän on yhä rikkomuksistaan huolimatta Jumalan kadonnut lapsi. Seuraa häntä äläkä suo itsellesi lepoa, ennen kuin olet tuonut hänet takaisin kotiin (209).

jokaisen seurakunnanjäsenen, joka näkee veljensä eksyvän totuudessa tai elämässä, tulee tuntee erityiseksi tehtäväkseen palauttaa juuri tuo syntinen hänen harhateiltään. Olkoot vieraat kaikella tavoin kiinnostuksesi kohteina, mutta älä laiminlyö omia veljiäsi (210).

Sinun velvollisuutesi on toimia tällä tavoin kaikkia kanssakristittyjäsi kohtaan, mutta sinä olet kaksin verroin velvollinen tekemään sen niitä kohtaan, joihin sinulla ystävyyden, sukulaisuuden tai muiden syiden vuoksi on erityinen vaikutus (210).

2. VELJEN PALAUTTAMINEN SUURIARVOISTA

Onhan toki suuri ilo pyydystää suuria ja karkeita syntisiä, mutta suurin kaikista iloista on kuitenkin löytää kadonnut lammas, joka kerran oli lammastarhassa, mutta joka valitettavasti on eksynyt...Kun vieras johdetaan sisään ja vastaanotetaan poikana, on syytä juhlaan, mutta iloisin juhla ja paras musiikki järjestettiin häntä varten, joka oli ollut tuhlaajapoika, joka kadonneena oltuaan löydettiin ja joka kuolleena oltuaan jälleen tuli elämään.

Minä sanon: soittakaa kaksin verroin taivaan kelloja luopion kohdalla, joka palajaa. Soittakaa, kunnes kellotapuli alkaa huojuua. Iloitkaa kaksin verroin lampaasta, joka oli eksynyt ja oli menehtymäisillään, mutta joka nyt on löydetty (211).

Veljet, etsikää sen vuoksi käsiinne ne, jotka kerran olivat meidän kanssamme, mutta jotka nyt ovat meidät jättäneet. Etsikää myös käsiinne ne, jotka yhä käyvät kokouksissamme, mutta jotka seurakunta täysin oikein on erottanut yhteydestään, koska emme ole voineet sietää heidän saastaisuuttaan. Etsikää heidät rukoillen ja kyynelin ja avuksihuutamisin, jos Herra ehkä antaisi heille tilaisuuden palaamiseen, niin että he voisivat pelastua (211).

Sinun tulee tietää, että se, JOKA PALAUTTAA SYNTISEN HÄNEN HARHATEILTÄÄN, PELASTAA HÄNEN SIELUNSA KUOLEMASTA (212).

3. IANKAIKKINEN TAIVAS JA IANKAIKKINEN KADOTUS

Ajatelkaamme, mitä tuo kuolema merkitsee! Se ei merkitse sitä, että ihminen lakkaa olemasta. En luule, että haluaisin kohottaa edes sormeani pelastaakseni ihmisen olemattomuuden tilasta. En voi nähdä erityistä pahaa olemattomuudessa, en ainakaan mitään, jota voisin pitää synnin rangaistuksena. Samoin en myöskään voi nähdä erityistä iloa pelkässä iankaikkisessa olemassaolossa. Ellei iankaikkinen elämä merkitsisi enempää, niin en voi nähdä mitään erityisen kauhistavaa siinä, että ihminen lakkaa olemasta. Minä lakkaisin olemasta yhtä mielelläni kuin kokisin enemmän tai vähemmän värittömän olemassaolon. Mutta iankaikkinen elämä merkitsee Raamatussa kokonaan muuta kuin yksinomaan iankaikkista olemassaoloa. Se merkitsee olemassaoloa, jossa kaikki sielun kyvyt ovat kehittyneet täyteen rikkauteensa. Se ei merkitse olemista sillä tavoin kuin kuivattu heinä ruohossa, vaan kuten kukka kaikessa ihanuudessaan. "Kuoleminen" ei merkitse olemassaolon lakkaamista. Kuolema on ensi sijassa ruumiin ero sielusta. Se merkitsee ruumiin hajoamista alkutekijöihinsä. Toinen kuolema merkitsee ihmisen, sielun ja ruumiin, eroa Jumalasta, joka on ihmiskunnan elämä ja ilo. Se johtaa iankaikkiseen tuhoon poissa Herran kasvoista ja poissa Hänen ihanasta voimastaan ja iankaikkiseen ihmiselämän kauneuden hävitykseen. Noilla raunioilla asuvat sitten iankaikkisesti omantunnontuskan ulvova lohikäärme ja epätoivon kirkuva huuhkaja.

Pyhän Raamatun kuvaus toisesta kuolemasta on hyvin hirmuinen. Se puhuu siitä, että "heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammua", se puhuu "Herran kauhistuksesta", "kappaleiksi repimisestä", "heidän vaivansa savusta, joka on nouseva aina ja iankaikkisesti", ja pohjattomasta kuilusta (213).

4. VÄLIKAPPALE

Sinä ja minä emme voi tehdä mitään sielujen käännättämiseksi, ennen kuin Jumalan iankaikkinen Henki ottaa meidät käteensä...Kukaan ei puhu Homeroksen kynästä. Kenelläkään ei ole sitä kultaan kehystettynä, eikä kukaan kerro sen kuuluisista teoista. Mekään emme etsi ihmisten kunniaa. Meille riittää, että olemme olleet kynänä Vapahtajan kädessä, jolla Hän on kirjoittanut armon liittonsa ihmisyydämen lihatauluihin (214-215).

kaivatkaamme tulla syntisten kääntymyksen välikappaleiksi...Rakkaat veljet ja sisaret, puhdistautukaamme kaikesta, mikä voi estää meitä joutumasta Herran käyttöön (215).

Me tahdomme ja meidän tulee johtaa sieluja Kristuksen luo yhdellä tai toisella tavalla. Kuten Raakel huudahti: "Anna minulle lapsia, muuten minä kuolen", samoin älköön kukaan meistä tyytykö olemaan lapseton hengellisessä mielessä. Huuda ja huokaile, kunnes olet temmannut jonkun syntisen Jeesuksen Kristuksen luo (216).

Väinö Hotti